

16.10.2022 - SLAVNOST SKLIZNĚ – BÝT V KRISTU

Čtení: Přísloví 23,1-12; Matouš 6,19-23

Písně: 245, 591, 598, 384, 422

„Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.“

Jan 15,5

Děkujeme za úrodu sklizenou během sklizně. Nikdy není nouze o důvody k vděčnosti, protože bez ohledu na to, zda se úroda obilí, zeleniny nebo ovoce ukáže být více či méně úrodná, na našich stolech nikdy nechybí chléb. Máme vše, co potřebujeme. Dožínky (jak se u nás říká) jsou dobrou příležitostí, abychom si to uvědomili a připomněli. A je dobře, že to děláme pravidelně, alespoň jednou ročně. Pokaždé si díky tomu uvědomíme, že mít co jíst není samozřejmost, ale že za tím stojí tvrdá lidská práce a že je to dar od Boha, za který by naše vděčnost neměla mít konce. Bůh nás obdarovává dary a poklady stvoření a my je můžeme z jeho rukou vděčně přijímat. Ano, hovořím o pokladech stvoření, protože je to velký a vzácný poklad, přesněji řečeno, je to bohatství pokladů, milostivých darů stvoření, které jsou nám dány a ze kterých se můžeme radovat.

Chtěl bych, abychom se společně na chvíli zastavili a zamysleli, když mluvíme o pokladech.

Co může být pokladem? Poklad je nepochybně něco nekonečně cenného a hodnotného. Zamilované páry nebo manželé se někdy oslovují slovy "ty jsi můj poklad". Také maminka nebo tatínek mohou být pokladem – nebo děti. V ekonomice hovoříme o přírodních zdrojích, které jsou svého druhu poklady a které jsou tím dražší, čím méně jich je: snad nejdůležitějším přírodním zdrojem je ropa, která je stále cennější. Uhlí, zemní plyn, měď a železo jsou rovněž přírodními zdroji a poklady. A peníze? "Kdybych byl boháčem," zpívá chudý mlékař Tevye v muzikálu Šumař na střeše. Chtěl by žít ve skromném blahobytu, mít solidní dům, volný čas, žádné starosti o každodenní chléb, a především mít své čestné místo v synagoze. "Kdybych byl bohatý člověk" - Někdy si to říkám. Mám také své sny...obnovit .... Mám rodinu... Rád bych si koupil to či ono! Rád bych navštívil jednu nebo druhou zemi. Ano, ano. "Kdybych byl bohatý člověk..." Problém

začíná, když někdo žije čistě pro peníze a pro své bankovní konto. Když někdo nashromáždí na svém kontě velké množství peněz, ale ztratí smysl a cíl života, začíná tady být něco špatně. V určitém okamžiku se člověk musí rozhodnout: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům, protože buď bude jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo bude lpět na jednom a druhým pohrdat. Nemůžete sloužit Bohu a mamonu" (Mat 6,24). Ve Velkém katechismu Martin Luther ve výkladu prvního přikázání nazývá mamon "nejběžnější modlou tohoto světa". A on říká: "... to, na čem tvé srdce visí a na co spoléhá, je vlastně tvým bohem." Výpis z účtu nebo život s Bohem – co je pro nás důležitější? Čím naplním své srdce? Co z toho budu-li mít s plný bankovní účtem, když je mé manželství v troskách a já zůstanu sama? K čemu potřebuji krásný byt v osobním vlastnictví, když nemám muže, se kterým bych v něm mohla žít? Co se stane s mým blahobytem, když se mé plány ze dne na den zhatí? Samozřejmě je dobré vědět, že je stále dost peněz "na přežití". Ti, kteří to říci nemohou, se mohou pohodlně ptát sami sebe – čím naplním své srdce? Co je pro mě v životě důležité? Víím, že v naší farnosti, v naší vesnici, je mnoho lidí v těžké materiální situaci, ale někdy u nich zažíváme, že nepřikládají majetku žádnou důležitost, že lidé, kteří mají málo, se o něj přesto chtějí dělit. Když je srdce naplněno Bohem a bije pro něj, bude bít i pro lidi, kteří potřebují pomoc. Proto se ptám: čím naplním své srdce? Co je pro mě v životě důležité? Vztah s Bohem je důležitější než jakýkoli majetek! Kdo naplňuje své srdce hmotnými statky, je jejich otrokem. O peníze můžete přijít v důsledku bankrotu, inflace, podvodu nebo krádeže. Na druhou stranu nám dobrý vztah s Bohem nemůže ukrást žádný zloděj, ani se za něj nemůže vydávat žádný podvodník! Tohle je skutečný poklad! Ježíš jde ještě o krok dál: "Je-li vztah k Bohu správný, pak je správné i všechno ostatní!" - "Hledejte nejprve Boží království a jeho spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno" (Mat 6,33). Proto Pán Ježíš říká: Ale shromažďujte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde je zloději nevykopávají a nekradou. Neboť kde je tvůj poklad – tam bude i tvé srdce. Poklady v nebi. Poklady, které nikdo nemůže ukrást a které nepomíjejí. Připomíná mi to krásnou pohádku, kterou napsal Leo Lionni a která se jmenuje "Frederick". Pět upovídáných polních myší sbírá zásoby na zimu poblíž obilného síla. Sbírají ořechy, pšeničná zrna a slámu na dlouhou zimu. Ale jen čtyři myši jsou skutečně zaneprázdněné shromažďováním. Pátý z nich –

Frederick – sedí zdánlivě nečinně. Na otázku svých společníků odpovídá, že také shání zásoby – sluneční svit pro chladné a temné zimní dny. Později sbírá barvy pro šedivou zimu, a nakonec ještě sbírá slova pro dlouhé zimní večery, kdyby si neměli o čem povídat. A když přijde zima, všechny myši využijí tyto specifické zásoby... Frederick jim posílá do nory sluníčko, vypráví jim o barvách, zpestřuje jim šedivý den a vytváří pro ně poezii, ze které mají všichni radost.

Od br. Pavla inspirativní – Přemýšlím, z čeho vychází naše služba. Zvláště služba lidem, kteří zatím neznají Pána Ježíše... Přijetí nebo nezáměr? Otevřenost nebo odmítnutí? Pozornost nebo hluchota? To jsou věci, které silně zasahují do naší motivace, jestli budeme někomu z nevěřících něco sdílet a jakým způsobem to budeme dělat. Pozorování a zkušenost mi ukazuje, že celý motivační základ pro službu musí stát na našem osobním vztahu s Pánem Ježíšem. Skutečný hluboký vztah s Ním utváří naši identitu a z ní pak vyplývá i naše iniciativa a reakce na různé okolnosti a události.

Když se svojí milované Jolce – to je moje manželka – zadívám do očí, vidím nádhernou hloubku její duše, vidím její vnitřní krásu, vidím poklad, kterým je. Je pro mě nesmírně inspirující, povznášející. Vztah s ní je pro mě obrovská síla.

Mnohem víc to platí, když se zadívám do očí svého milovaného Přítele – Ježíše. Vidím úžasnou nádheru, bohatství, lásku a všechny nejlepší vlastnosti, jaké si lidská rasa dokáže představit... „Dej se mi ještě více poznat, prosím. Ze svého Slova, přímými prožitky a oslovenými, pozorováním Tvých činů v mém vlastním životě i v životech jiných lidí...“

Pán Ježíš říká (Jan 15,4-5): „Zůstaňte ve mně a já ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstává-li v révě, tak ani vy, jestliže nebudete zůstat ve mně. Já jsem ta vinná réva, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.“ Osobní blízkost Pána Ježíše mě zmocňuje k nesení ovoce v kontaktu s lidmi. Když je ON Jedničkou mého myšlení, mých emocí, mého rozhodování a vůbec života, pak si Ho doslova vychutnáváme; výsledkem je tolik „energie“, že s ní nemůžeme sedět doma nebo jen ve společenství, kde je nám (snad) dobře. Když jsem plný Ježíše, přirozeně mám potřebu vyjít mezi lidi, kteří Ho ještě neznají, spojit se s nimi a Ježíše jim přinést...

„Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce.“ Když ve svém nitru žiješ s Ježíšem opravdu natěsno, pozná se to i navenek. Tvůj blízký život s Ježíšem poznají i tvoji kamarádi, kteří s Ním zatím nemají nic společného! Přátelství s živým Ježíšem nás totiž vnitřně obohacuje, dodává nám sílu, kterou nikde jinde nenajdeš, přidává i citlivost, nápaditost a taky vytrvalost. Hluboké osobní poznání Ježíše a prožívání jeho blízkosti formuje naše myšlení, naši identitu – naše vědomí, kým jsme a jakou máme hodnotu.

Osobní kontakt s živým Ježíšem a hluboká oddanost Jemu nás vnitřně uzdravuje a osvobozuje – od naší minulosti, od nás samotných, od našich strachů a špatných pohledů na sebe, od našich chyb a hříchů, od zklamání z toho, co jsme udělali nebo neudělali a co se povedlo nebo nepovedlo. Osobní oddanost Ježíši nás činí plodnými – neseme hojné ovoce. Osobní kontakt s Ježíšem nám taky ukazuje cestu, vždyť On je stále s námi – pokud jsme ho přijali jako svého Zachránce a Pána! Když se takhle zadíváš do Ježíšových očí, když v Něm spočineš, když do hloubky své duše přijmeš identitu Božího dítěte, kterou Ti dává, všimneš si pak, že Ježíš se zamilovaně dívá do tvých očí, jako se velký táta dívá do očí svého dítěte. On se na Tebe dívá jako na skutečný poklad, za který sám zaplatil nejvyšší možnou cenu...

„Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce.“ Naše praktické dovednosti v kontaktu s lidmi jsou moc důležité. Naše rozhodnutí jít ven a spojit se s lidmi, je taky moc důležité. Stále chci v tom povzbuzovat. Nicméně naše úzké a trvalé spojení s Ježíšem je nevyhnutelný základ toho všeho. Pane Ježíši, děkuji Ti za Tvůj příslib, že jsi s námi po všechny dny!

Shromažďování pokladů v nebi – jsou to takové zásoby, které se za peníze koupit nedají? Které nejsou pokryté rzí a které nikdo nemůže ukrást? Poklady v nebi shromažďujeme, když procházíme životem s otevřenými očima, když vnímáme, co a koho potkáváme, a když přijímáme bližního jako Boží dar. Nebeské poklady shromažďujeme, když nezapomínáme být vděční – vděční za vše, co tvoří náš život, vděční za úrodu života. Vydejme se tedy na cestu za pokladem a zaostřeme svůj pohled na to, kolik dobrých a vzácných pokladů nám Bůh každý den uděluje. Amen.